

Rasspecifik Avelsstrategi

Weimaraner

På Svenska Kennelklubbens kennelfullmäktige 2001 fattades beslut om att det för varje hundras ska finnas en rasspecifik avelsstrategi, fortsättningsvis kallad RAS.

Hundar och hundavel är numera utsatta för granskning från olika håll. År 1987 presenterade Europarådet en konvention om hållandet av sällskapsdjur och inte minst om avel av densamma. Här påpekade bl a vikten av en sund och genetiskt hållbar avel, dvs avel som inte leder till defekta eller sjuka djur och som bygger på långsiktighet.

Allra viktigast är att landets uppfödare själva har intentionen att föda upp sunda hundar med rastypiska egenskaper.

RAS – vems ansvar

Ansvar för rasens framtid ligger alltid ytterst hos den enskilda uppfödaren och ägaren till avelshunden. För att kunna fatta relevanta beslut behöver dock den enskilda uppfödaren både allmänna kunskaper om avel och tillgång till fakta kring såväl den egna tiken som den tilltänkta avelshanen. Detta behövs för att den kull som planeras ska ge weimaraner som ligger så nära som möjligt både de övergripande målen angivna i avelspolicyn och de personliga avelsmålen.

Sammanställdes av avelsrådet i Svenska Weimaranerklubben, 2003-12-08 (Anci Niklasson, Magdalena Karlsson och Elisabeth Beskow) och därefter för SWeiKs årsmöte 2004-03-28.

Efter påpekanden om korrigeringar från Specialklubbens Avelskommitté, kompletterades RAS av avelsrådet (Anci Niklasson, Elisabeth Beskow och Mia Källberg) 2006-10-11 för vidare befordran till Specialklubben.

Slutligen fastställt av Svenska Kennelklubben 2007-05-08.

Weimaraner

Historik:

Weimaranern tillhör gruppen stående fågelhundar och rasen kommer ursprungligen från Thüringen i Tyskland. Det finns talrika teorier om hur weimaranern uppstod.

Det är en gammal ras - den första rasstandarden kom visserligen inte förrän i slutet av 1800-talet, men redan på målningar från 1600- och 1700-talen finns hundar avbildade som mycket liknar dagens weimaraner. Det är dock klart att rasen till stor del härstammar från viltspårhundar och att den förekom vid Weimars hov redan i början på 1800-talet. Till mitten av 1800-talet var aveln helt inriktad på prestation och låg nästan uteslutande i händerna på yrkesjägare och furstar i framför allt området kring Weimar och i Thüringen i Tyskland. När viltspårhundens storhetstid var förbi korsades dessa hundar med stående fågelhundar. Dagens weimaraner etablerades ungefär 1890. Jämte den korthåriga weimaranern förekom redan före sekelskiftet även någon enstaka långhårig variant. Sedan 1890 är rasen i huvudsak fri från inkorsningar av andra raser, framför allt pointer. Därmed är rasen en av de äldsta tyska stående fågelhundarna.

Från början var det en exklusiv hundras som endast tyska adeln fick hålla, men så småningom spreds den över världen.

Tyskland:

Rasens hemland. Ett mycket stort antal valpar föds varje år. I Tyskland används weimaranern uteslutande som jakthund till all typ av jakt; som stående fågelhund, apportör, eftersök i första hand på både vildsvin, hjort och rådjur. Den tyska weimaranerklubben förordar att uppfödare endast säljer valpar till jägare.

Avel mellan hårlagen är endast tillåten då man vill förbättra HD-statistiken och då endast om man före parning fått tillstånd av avelsrådet.

För att finnas med på tyska hanhundslistan; Zuchtrüdenübersicht, skall hunden vara hd-fri, gått till pris på HZP eller VGP, ha genomfört mentaltest och ha en exteriör bedömning. HD-fri i Tyskland: A1, A2, B1, B2. Under en period tillät tyska avelsrådet parning även med C-individer. Dock var dessa tvungna att paras med hund som hade A för att inte kullen skulle beläggas med avelsspärr, "zuchtverbot".

Exteriörbedömning (läs avelsmönstring) arrangeras av tyska weimaranerklubben, där man verkligen går igenom hela hunden. Två domare beskriver hunden och till sin hjälp har man en sekreterare. Hundarna bedöms i skritt och trav och får röra sig många varv runt i ring. Man är mycket noga med pälskvalitet, färg, mäter eventuella vita tecken, räknar bröstvårtor på tikarna, tänder, bett, mankhöjd etc.

Färgerna anges mycket noga: sgr = silbergrau, hrgr = helles rehgrau, rgr = rehgrau, drgr = dunkles rehgrau, mgr = mausgrau
Hundarna erhåller tre "betyg"; "Formwert", "Haarwert" och det sammanfattande "Gesamtwert": V = vorzüglich, sg = sehr gut, g = gut, ggd = genügend, nggd = nicht genügend.

Den tyska weimaranern är kanske inte känd för sitt vackra yttre, men däremot hittar vi utmärkt jagande hundar där. Tyskarnas jaktkultur och seder får nog sägas ha format dagens weimaraner, som är utsökt som jakthund till det mesta. Den är verkligen all-round!

USA:

Landet har en mycket stor population weimaraner. De flesta är enbart sk showhundar och många valpar säljs som "pets"; kastrerade. Här får man nog anta att weimaranerns skönhet,

säregna färg och utstrålning bidragit till detta. Det finns dock jagande/jaktprovsmriterade individer och dessa startar uteslutande på två typer av prov: NAVDHA och AKC Hunting Tests. I USA förekommer även blå weimaraner, dock är färgen inte officiellt godkänd.

Australien:

Har liksom USA ett mycket stort antal hundar. De flesta är rena showhundar och pets. I princip inga weimaraner i Australien har jaktmeriter.

England och Holland:

Länder som har ungefär samma förhållanden. Ett stort antal weimaraner. Huvudsak enbart som utställningshundar, men det förekommer en hel del jaktprovsmriterade och jagande hundar. Holländarna meriterar sina hundar till större delen i Tyskland, Österrike, Belgien och Frankrike.

Baltikum:

Ett fåtal individer finns, f f a importer från Sverige och Australien.

Finland:

Har mycket få individer, det föds cirka en till två kullar valpar per år. De flesta härstammar från tyska och svenska linjer. En del är dock jaktprovsmriterade och flertalet används som jakthundar. Har f n två rasklubbar med inofficiell status.

Danmark:

Har "danska" weimaraner, dansk typ. Man går sällan utanför landets gränser för att bredda aveln. "Mere dansk bliver det ikke". Man registrerar 50-80 valpar varje år. Flertalet danska weimaraner är jaktprovsmriterade och används till praktisk jakt. I Danmark har man nyligen infört krav om att avelsdjuren skall ha känd hd-status och dessutom har man idag betydligt striktare avelskrav än tidigare; DKK styr upp "verksamheten" och tilldelar idag

avelsspärr för individer som lämnat för många avkommor.

Norge:

Är det land som vi har störst avelssamarbete med. Weimaranern är dock till populationen liten, 1-2 kullar föds per år. En del är dock jaktprovsmeterade och flertalet används som jakthundar.

Sverige:

Rasen har funnits i vårt land sedan 1969, den första kullen föddes 1974. Tyska, brittiska och holländska linjer dominerade till en början. Under senare år har en hel del importer från Australien, USA och England dominerat avelsbasen. Tyska linjer som korsats och införts har tillfört mycket jaktligt. De senaste åren har 10-14 kullar registrerats per år. Denna uppgång antas bero på att weimaranerns popularitet ökat både som sällskapshund och jakt-/provhund. Ett antal weimaraner importeras varje år, likaså exporteras ett antal valpar. Till dags dato har 1185 individer registrerats, varav 1091 är födda i Sverige.

Det finns fram till idag 5 SJCH och 27 SUCH. Utöver dessa ett antal SLCH, SDragCH och ett stort antal SVCH. Weimaranern utmärker sig även som fullgod tjänstehund.

Rasklubben anordnar en hel del jaktprov varje år. Flertalet duktiga weimaraner premieras årligen och det är en glädje att se fler och fler nya individer till start. Detta bådar gott för framtiden!

Klubbens medlemmar är till antalet ca 400. Många är väldigt engagerade i klubbarbetet. SWEiK utbildar kontinuerligt provledare, mentalbeskrivare och avelsråd. SWEiK är den största rasklubben inom sin specialklubb, SKF.

Vi har inte några problem med överanvända hanhundar, däremot kan man säga att vissa tikar är överrepresenterade. Uppfödarna måste ta ett större ansvar och utvärdera sitt avelsmaterial bättre, innan man parar ytterligare gånger.

Sjukdomar som förekommer i rasen:

- HD (höftledsdysplasi). En felaktig placering/utveckling av höftkulans placering i höftledsskålen, beroende på t ex uppväxtfaktorer (t ex foder, miljö) tillika ärftligt betingade faktorer.
- Osteochondros och AD (armbågsledsdysplasi). Pålagringar i armbågsled, primär eller sekundär, kan vara ärftligt betingad.
- Entropion. Inåtrullade ögonlock.
- Ektropion. Utåtrullade ögonlock. Ögonlockskanterna skall sluta tätt intill ögat. Detta är en viktig bruksdetalj eftersom hunden i samband med jakt kan få stora problem med irritationer, då frön och liknande samlas i det undre ögonlocket.
- Magomvridning. Akut tillstånd där magen "svivlar" runt sin egen axel. Kan bero på bl a högt foder- eller vätskeintag i samband med hög aktivitet, ärftligt betingade faktorer, fysisk konstruktion mm.
- Epilepsi. Rubbning med återkommande krampanfall. Sekundär eller primär, kan vara ärftligt betingad.

Utöver detta, men mindre vanligt, är sjukdomar/symptom hos enstaka individer:

- Juvenil cellulit (lymfadenitis apostematosa, valpfurunkulos). Drabbar valpar inom alla raser. Orsaken är okänd men troligen betingad av immunologiska faktorer.
- HOD (hypertrophic osteodystrophy). Förändringar i tillväxtzonerna. Symptom kan vara kraftig smärta med hög feber, rörelseoförmåga mm. Drabbar unga individer, f f a 3 – 7 månader gamla.
- Furunkulos. Infekterade hårsäckar där det bildas variga eller blodfyllda blåsor som spricker till sår. Stafylokokker.
- Immunologiska sjukdomar av olika karaktär.

Defekter: avsaknad av vissa tänder, bettfel, navelbräck.

Pälsar/struktur: brunaktiga pälsar, s k blandpälsar, svag behåring eller avsaknad av päls på buk och benens insidor.

Parning mellan hårlagen är i dag tillåten med anledning av den snäva avelsbas vi har.

Mentalitet/temperament: Vi får aldrig glömma bort att weimaranern enligt rasstandarderna *ska vara en mångsidig, lättdresserad, stabil och hängiven jakthund, ändå inte vara överdrivet temperamentsfull. Den ska vara vaksam mot främlingar utan att vara aggressiv.*

Ett fåtal individer har gett weimaranern oförtjänt dåligt rykte. Orsakerna kan vara många; ”fel” valpköpare, oförsiktigt avelsarbete och understimulerade hundar etc. Detta måste vi söka ändra. Mentaliteten har dock förbättrats avsevärt det senaste decenniet, vilket vi ser väldigt positivt. Klubben uppmuntar weimaranerägare att mentalbeskriva/-testa sina hundar.

Weimaranern förekommer flitigt som ”fotomodeller” i annonser och reklam i tv och

tidningar. Fotografen William Wegman har under decennier fotograferat sina hundar och hans bilder är kända över hela världen. Detta har säkerligen bidragit till ökningen av weimaranern världen över. Både på gott och ont!

Exteriört är våra svenska weimaraner väldigt varierande; vi blandar ”allt” med ”allt”. Det finns alla typer: tunna, snipiga, burkiga, tunnformade, finlemmade, grova, stabbiga och – normala. Rasen är väldigt ohomogen och vi kommer troligen att få leva med detta en längre tid framöver tills vi ”hittat hem”. En positiv utveckling har dock skett de senaste decennierna och vi börjar få både bättre vinklar och fronter i enlighet med vår rasstandard.

Weimaranern är en sund och frisk ras trots allt. Livslängden är ofta 10-12 år.

Sammanställning registreringar och röntgenresultat för individer födda 1980-2006:

Födelseår	Antal födda valpar	Antal imp	Antal exp	Antal jaktmer.	Totalt antal individer	Antal ua/A/B	Antal I/C	Antal II/D	Antal III/E	Antal oröntgade	% undersökta hundar med HD
1980	6	0		0	6	2	1	1	0	2	50%
1981	8	0		1	8	4	1	0	0	3	20%
1982	9	1		0	10	4	0	0	0	6	0%
1983	2	1		0	3	1	0	1	0	1	50%
1984	9	1		0	10	4	0	0	0	6	0%
1985	13	0		1	13	6	1	0	0	6	14%
1986	5	2		0	7	3	0	1	0	3	25%
1987	7	2		0	9	2	2	2	0	3	67%
1988	17	3		0	20	12	0	0	0	8	0%
1989	17	4	1	1	21	10	1	0	0	10	9%
1990	4	3	1	0	7	5	0	0	0	2	0%
1991	17	4	1	0	21	14	1	0	0	6	12,5%
1992	17	3	1	1	20	15	2	0	0	3	12%
1993	24	3		6	27	22	1	1	0	3	8%
1994	34	3	1	1	37	21	2	0	0	14	8,7%
1995	30	4		3	34	21	1	2	0	10	13%
1996	36	4		4	40	22	4	1	0	13	19%
1997	37	9	1	7	46	23	2	3	1	17	21%
1998	52	6	3	5	58	35	2	0	0	21	5%
1999	62	4	9	7	66	33	3	3	1	26	17,5%
2000	75	7	6	8	82	42	9	3	0	28	22,2%
2001	91	1	11	12	92	42	5	6	0	39	20,7%
2002	99	7	3	12	106	66	2	6	0	32	10,8%
2003	88	3	2	9	91	44	6	2	0	39	15,4%
2004	96	2	8	12	98	40	6	1	0	51	14,9%
2005	94	2	6	4	96	34	2	0	0	60	5,9%
2006	82	2	8	1	84	0	0	0	0	84	%
Totalt	1091	94	63	95	1185	551	56	33	2	543	13,74%

Kommentar till ovanstående tabell: Noteras bör att ca 50% av våra weimaraner ej är hd-röntgade. Man bör här beakta flertalet exporter vars röntgenresultat ej finns med i tabellen samt att de två senaste årens individer ännu är för unga för att ha blivit röntgade. Noteras bör även att antalet jaktmeriterade individer stadigt ökar, dock är dessa ännu endast knappt tiondelen av det totala antalet weimaraner.

SKKs registreringsstatistik:

Födelseår	Korthår	Långhår
1989	7	
1990	16	
1991	10	
1992	26	
1993	27	
1994	30	
1995	38	
1996	31	-
1997	38	10
1998	43	4
1999	67	9
2000	65	13
2001	68	10
2002	93	20
2003	80	6
2004	98	9
2005	78	23

Inavelsberäkning för kullar 1996-2005

år	totalt antal kullar	varav x antal kullar med inavels%	genomsnitt inavels% för dessa kullar	genomsnitt för rasen under året
1996	6	0	0	0
1997	8	0	0	0
1998	8	0	0	0
1999	10	0	0	0
2000	11	6	4,032%	2,2%
2001	13	5	3,038%	1,17%
2002	14	3	7,41%	1,588%
2003	16	6	7,063%	2,65%
2004	14	5	6,564%	2,34%
2005	15	6	2,82%	1,128%
TOTALT	115	31	5,15%	1,108%

Riktlinjer för hanhundslistor och tiklitor:

Hanhunds- och tiklitor skall upprättas över de individer vilka uppnått av SWeiK fastställda minimikrav för att kunna rekommenderas i avel. Dessa minimikrav tar inte hänsyn till hur många försök som gjorts för att uppnå dessa krav. Avelsrådets uppgift blir därför att på individnivå göra ytterligare utvärderingar vid en eventuell parning. Således är det önskvärt att hundägarna konsulterar avelsrådet inför tänkt parning, även om individen finns på dessa listor genom att ha uppfyllt minimikraven. Att finnas upptagen på listan innebär alltså inte att tänkt kombination alltid blir bra.

Ägaren får själv anmäla om man vill att hund skall finnas med på listan, ägaren kan således själv välja att avstå. Att hundens mentala status är god skall också beaktas liksom jaktlig förmåga.

Hanhundar och tikar som överskridit den så kallade 5%-regeln avseende antalet avkommor skall inte vara kvar på listan. Detta gäller självklart kullar födda i Sverige, vilket i praktiken innebär att hanhundar (såväl som tikar) kan ha ytterligare kullar utom Sverige. Detta påverkar inte den svenska aveln.

Målsättningen inom en femårsperiod är att öka antalet jaktmeriterade hundar så att vi får ett större avelsurval. Målsättningen är att alt 2* (W1+W2) gäller fram t o m 2009, då vi hoppas att avelsbasen skall vara så stor att vi enbart kan godkänna kombinationer enl alt 1*, d v s enbart para individer som är jaktmeriterade. *=Alternativ 1 och 2 är närmare beskrivna nedan.

Listorna förekommer på klubbens hemsida och kraven för dessa är desamma som för valphänvisning:

Lista W1; följande krav:

- HD-fri.
- Jaktprovsmriterad.
- Utställningsmeriterad med minst 2 pris ukl/jkl/ökl.

- Rastypisk mentalitet; godkänd mentalbeskrivning för listan är SVKs, SBKs, SWeiKs samt beskrivningar av certifierade jakthundsinstruktörer. Gäller hundar födda efter 2003-12-31, övriga hundar inget krav på mentalbeskrivning.
- Egenskapsvärdena från jaktprov för individen skall finnas tillgängliga via hemsidan.
- Hanhund såväl som tik skall inte ha överskridit 5%-regeln.
- Individen skall vara vid liv.
- Ägare kan välja att avstå från att ha sin hund på listan. Det åligger hundägaren att anmäla önskemål om att hund ska placeras på listan.

Lista W2; följande minimikrav:

- Alt 1: HD-fri, betyg godkänd (lägst 4) i eftersöksgränar, betyg godkänd på viltspårprov anlagsklass samt lägst ett 2:a pris på officiell utställning (officiell klass).
eller
- Alt 2: HD-fri, pris på jaktprov (fjäll, skog eller fält) samt lägst ett 2:a pris på officiell utställning (officiell klass).

Detta skall ses som ett minimikrav, allt annat utöver detta är meriterande, men ej ersättande. De W2-listehundar som fortfarande kan vara aktuella för avel i Sverige är de som t ex inte fyllt 5%-kvoten och ännu ej är överanvända, kan och ska fortsättningsvis kunna användas i avel. Dessutom; de hundar som fyller kraven och som är överanvända i Sverige måste vidare kunna rekommenderas för avel utomlands. (5%-kvoten är idag, mars 2005, 23 individer vilket motsvarar ungefär 3 kullar.)

Godkända kombinationer för valphänvisning t o m 2009-12-31:

- Alt 1: Hund från lista W1 + W1, eller
- Alt 2: Hund från lista W1 + W2.
(Målsättningen är att alt 2 gäller fram t o m 2009, då vi hoppas att avelsbasen skall vara så stor att vi enbart kan godkänna kombinationer enl alt 1.)

(Undantag: sperma från hund lista W1.)

- Minimikraven gäller för både hane och tik för att valpförmedling ska kunna erhållas. Kraven skall ses som ett minimikrav, allt annat utöver detta är meriterande, men ej ersättande. Utländska hundars meriter jämförs med ovan nämnda meriter av avelskommitté (eller motsvarande). Hänsyn tas till hundens hemlands provbestämmelser/regelverk. Valpförmedlingen är kostnadsfri. Kombinationer som ej fyller kraven, förmedlas inte av SWeiK. Uppfödaren skall vara medlem i SWeiK.

För att få valphänvisning krävs fr o m 2010-01-01 att:

- Båda föräldradjuret skall vara HD-fria.
- Båda föräldradjuret skall vara jaktprovsmeterade.
- Båda föräldradjuret skall vara utställningsmeterade med minst 2 pris ukl/jkl/ökl.
- Båda föräldradjuret skall, såvitt känt, ha rastypisk mentalitet; godkänd mentalbeskrivning för listan är SVKs,

SBKs, SWeiKs samt beskrivningar av certifierade jakthundsinstruktörer. Gäller hundar födda efter 2003-12-31, övriga hundar inget krav på mentalbeskrivning.

- Egenskapsvärdena från jaktprov för individen skall finnas tillgängliga via hemsidan.
- Hanhund såväl som tik skall inte ha överskridit 5%-regeln.
- Individen skall vara vid liv. (Undantag: sperma från hund lista W1.)
- Ägare kan välja att avstå från att ha sin hund på listan. Det åligger hundägaren att anmäla önskemål om att hund ska placeras på listan.
- Minimikraven gäller för både hane och tik för att valpförmedling ska kunna erhållas. Kraven skall ses som ett minimikrav, allt annat utöver detta är meriterande men ej ersättande. Utländska hundars meriter jämförs med ovan nämnda meriter av avelskommitté (eller motsvarande). Hänsyn tas till hundens hemlands provbestämmelser/regelverk. Valpförmedlingen är kostnadsfri. Kombinationer som ej fyller kraven, förmedlas inte av SWeiK. Uppfödaren skall vara medlem i SWeiK.

Farfarskurva 1974 - 2006-04-06:

Farfar	Antal kullar	Antal
Hermes de Beauvois	7	37
Mattis	4	32
Mälarens Boy	4	30
Besko Klass Act	3	29
Odin v Zehnthof	4	27
Eyk vom Hasenlager	4	27
Rhannigal Ghostbuster	5	26
Ali v Hohen Wald	3	24
Fantastic	3	23
Herbert	3	23

Mormorskurva 1974 - 2006-04-06:

Mormor	Antal kullar	Antal
Britfield Poetry In Motion	9	64
Zoola	10	62
Gundras Walburga	12	62
Britfield Give It To Them	7	48
Mälarens Sherry	7	43
Libalele	3	34
Disodil´s Metall Jacket	4	33
Trilite Tegins Girl of Hagar	4	32
Feldjaeger All The Rage	5	32
Fältherrens Canus-Gutta	5	27
Jessie v h Strijkviertel	3	26
Baja vom Falkentann	3	26

Mest använda hanar 1974 - 2006-04-06:

Hane	Antal kullar	Antal valpar
Herbert	3	23
Classic Dream´s Joker	3	22
Weilander Wind Master	3	21
Cassius vom Münsterland	3	21
Grim	2	21
Mimmtrix Winston	3	21
Cliff vom Eichenkamp	3	20
Rhannigal Ghostbuster	3	20
Classic Dream´s Goliat	3	19
Spökhundens Trisse	3	18

Mest använda tikar 1974 - 2006-04-06:

Tik	Antal kullar	Antal valpar
Woksebs Lavendelle	3	34
Hagar Harrowing Experience	4	32
Feldjager All The Rage	4	30
Mimmrix Sally	3	26
Ansa Fra Hölundaskogen	3	26
Disodil's Metall Jacket	3	23
Scuba's Barfüssige Barbara	3	23
Tasaigid Accent On Class	3	22
Gundras Walburga	3	20
Zap von Aramis	3	20
Classic Dream's Jade	3	20

Mål under en 10-årsperiod:

- Lägga stor vikt vid att i vår avel använda lämpliga avelsdjur som är friska och sunda. SWeIK följer SKKs "hårda" skrivning gällande HD, samt uppmanar uppfödare att använda fertila individer enligt SKKs avelspolicy och där båda föräldrarna skall vara fria från kända ärftliga defekter.
- Förbättra individernas jaktlust. Jaktprovets egenskapssiffror kommer att redovisas för samtliga individer som finns på hanhunds- och tiklistan. Man hoppas att uppfödarna kommer att ta del av dessa och utvärdera sin vidare avel.
- Bredda avelsbasen. Som verktyg för detta kan t ex beräkning av inavelskoefficient vara till hjälp för att undvika för snäv linjeavel/inavel, att tillämpa den sk 25%-regel kan vara ett annat, eller att inte upprepa tidigare kombinationer. Nytt friskt blod kan fås genom att i sin avel använda icke-svenska djur som inte är nära besläktade med tidigare använda individer.
- Öka antalet mentalbeskrivna/testade individer. I enlighet med de nya kraven för valphänvisning, se ovan. Vi gissar att det idag finns ca 150 mentalbeskrivna individer. I dagsläget känns det mer angeläget att få hundarna be-

skrivna, än att utvärdera de beskrivna individerna. Underlaget är för litet för att överhuvudtaget kunna göra t ex ett spindeldiagram. SWeIKs intention är att själva kunna erbjuda mentalbeskrivningar inom klubbens regi.

- Förbättra hd-statistiken dels genom att uppmana fler ägare att röntga sina hundar, dels genom att använda individer som är väl utvärderade
- Öka antalet jaktprovsmeterade individer. SWeIK håller utbildningar/kurser för nya hundägare/hundförare. Vi måste tillsammans hjälpas åt att profilera weimaranern som jakthund, likväl som det åligger uppfödarnas ansvar att sälja valparna till "rätt" folk.
- Främja och bevara weimaranerns mångsidighet. Våra jaktprovsregler strävar efter att efterlikna rasens ursprungslands provregler och jaktform.